



*Rabinii au vizitat Muntele
Templului – pagina 11*



*Ierusalim, orașul
preaiubit – pagina 17*

ISRAEL
ȘTIRI DIN
Nr. 7 – Iulie 2007

La ce este bun «Hamastanul»

*Un nou progres pozitiv pentru Israel?
Citiți interesantul articol semnat de
Ulrich Sahm de la pagina 16*



בית שלום
BETH-SALOM

Simon Petru, la cine să ne ducem? Tu ai cuvintele vieții veșnice» (Ioan 6,68).

Oamenii au încercat în mod repetat să distrugă Biblia. Pentru acest adevăr trist există suficiente exemple. În anul 303 d.Cr., împăratul roman Dioclețian a poruncit ca toți creștinii să fie nimiciți împreună cu cartea lor sfântă. A fost unul din cele mai înverșunate atacuri din întreaga istorie asupra Bisericii și asupra Bibliei. Sute de mii de creștini au fost omorâți și aproape toate manuscrisele Sfintei Scripturi au fost arse. Chiar și în ziua de azi există țări în care este interzis să deții o Biblie. De-a lungul istoriei, multe guverne au încercat să îi țină pe oameni la distanță de Cuvântul lui Dumnezeu, dar nu au înțeles că, acționând în acest fel, au depus cea mai bună mărturie despre puterea mesajului divin. Renumitul scriitor francez Voltaire, care a murit în anul 1778, a afirmat că, în decursul a câtorva sute de ani, Biblia va dispărea chiar și din amintirea oamenilor. Cât de amarnic s-a înșelat!

Mai există o acțiune de distrugere a Cuvântului lui Dumnezeu, care este foarte actuală în vremurile noastre: Biblia nu mai este nici arsă și nici interzisă, ci este privită ca fiind o carte scrisă de oameni obișnuiți, motiv pentru care nu te poți baza pe adevărurile cuprinse în ea. Autoritatea Sfintei Scripturi este subminată printr-o negare valorică rău intenționată. Cu toate acestea, Cuvântul lui Dumnezeu nu poate fi distrus.

Întâmplarea prezentată în cartea Ieremia ne arată clar că Dumnezeu nu acceptă distrugerea cuvintelor Sale. El i-a poruncit profetului Său: *«Ia din nou o altă carte și scrie în ea toate cuvintele care erau în cea dintâi carte, pe care a ars-o Ioachim, împăratul lui Iuda» (Ier. 36,28).* Acesta a fost cel de-al doilea sul. Baruc a scris încă o dată, după dictarea lui Ieremia, tot ceea ce se aflase deja în primul sul, dar și *«multe alte cuvinte (ale lui Dumnezeu) de felul acesta au mai fost adăugate la ea» (Ier. 36,32).* Este imposibil ca Dumnezeu cel atotputernic să permită nimicirea Cuvântului Său. Biblia va dăinui veșnic, iar adevărurile Sale sunt valabile până la sfârșitul vremurilor, după cum găsim scris și în Isaia 40,8: *«Iarba se usucă, floarea cade, dar cuvântul Dumnezeului nostru rămâne în veac.»*

În același context se potrivește și următorul cuvânt al lui Isus: *«Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece» (Matei 24,35).* Biblia este garanția vieții noastre până în veșnicie. Gândiți-vă ce a experimentat Baruc cu și prin Cuvântul lui Dumnezeu. Misiunea lui a constat în a scrie ambele suluri ale cărții și în a vesti mesajul pe care Domnul l-a avut pentru poporul Său.

Păstrați și dumneavoastră Cuvântul lui Dumnezeu! Ghi-dați-vă după acesta! Stați cu fermitate lângă el! ■

¹ *Fingerprint of Jeremiah's Scribe*, Bibl. Archaeology Review 22:2, martie-aprilie 1996, pag. 36-38

IEȘUA ȘI ISRAELUL

■ O PERSPECTIVĂ PANORAMICO-MESIANICĂ DIN IERUSALIM

Mărturii mesianice în revista *Tal*

«Vă voi stropi cu apă curată și veți fi curățiți» (Ezec. 36,25).

DR. GERȘON NEREL – PARTEA A-12-A

Printre articolele din *Tal* (Roua, n.trad.), cea de-a treia revistă în limba ebraică publicată de către ucenicii evrei ai lui Ieșua în anii '60 în statul Israel, se găsește și o mărturie scrisă de Lilly Wreschner și publicată în cea de-a zecea ediție din anul 1964. Dr. Lilly Wreschner (1908-2003) s-a născut în Elveția. Acolo a studiat filozofia și psihologia. În anul 1938, aceasta a emigrat în Israel, stabilindu-se în orașul Haifa. Ea nu s-a căsătorit niciodată. În timpul mandatului britanic, dr. Lilly Wreschner a avut o contribuție deosebit de importantă la răspândirea mesajului despre Ieșua în limba ebraică. În primăvara anului 1948, în timpul «Operation

Mercy» («Operațiunea Mila», n.trad.), ea s-a opus împreună cu câțiva evrei mesianici unei evacuări forțate în Marea Britanie. Iată un fragment din articolul pe care dr. Lilly Wreschner l-a publicat în revista *Tal*, articol intitulat: «Am căutat adevărul»: «Am lucrat din greu în Ereț Israel pentru a grăbi împlinirea profeției vestite de Ezechiel: „Vă voi stropi cu apă curată, și veți fi curățiți“ (Ezec. 36,25). Fără doar și poate aceste cuvinte au fost rostite pentru casa lui Israel. Îi mulțumesc lui Dumnezeu și slăvesc Numele Lui cel sfânt pentru că mi-a arătat tot adevărul și mi l-a revelat pe Mesia – pe Cel ce e Dumnezeul lui Iacov, Împăratul evreilor,

slava lui Israel – în Omul din Nazaret! El Și-a revărsat Duhul Sfânt și peste mine, după cum este scris în profeția lui Ioel.» Fiind o credincioasă în Ieșua, Lilly a luptat timp de mulți ani cu identitatea sa națională. Abia la vârsta pensionării și-a regăsit și și-a acceptat rădăcinile evreiești ale credinței. Ea a plănuțit să își petreacă sfârșitul vieții la Haifa, în Căminul Eben Ezer, singurul cămin pentru credincioși mesianici de pe teritoriul statului Israel, dar, din păcate nu a mai apucat să ajungă acolo.

În acea perioadă a anilor '60, Moșe Immanuel Ben-Meir, redactorul-șef al revistei *Tal*, a fost intens preocupat de răspunsul la întrebarea: în ce măsură ar trebui să mai respecte Tora ucenicii evrei ai lui Ieșua? Această problemă a fost discutată și întoarsă pe toate fețele în articolele apărute în revistă. În acest sens, doar subiectul «*Adu-ți aminte de ziua de odihnă, ca s-o sfințești*» (Exod 20,8) a fost tratat pe larg în trei ediții ale revistei. În ediția nr. 14 din anul 1965, Ben-Meir a pus următoarea întrebare: «Mai este valabilă și astăzi interdicția de a consuma carne de porc?» Răspunsul lui a sunat în felul

următor: «Domnul Ieșua nu a mâncat carne de porc. Simon Chifa și Pavel nu au mâncat nici ei carne de porc. De ce să mă îndepărtez eu de la acest obicei și să mănânc carne de porc, chiar dacă Noul Testament ar permite consumarea acesteia fără nici o problemă? Până la urmă de ce să mai afirm că este greșit să consumi carnea animalelor necurate? Simplu, din cauză că Tora este aceea care unește poporul Israel și îi asigură existența veșnică. Ea îi pregătește pe evrei pentru a fi poporul mântuirii. Ca evrei mesianici, noi vrem ca acest chip evreiesc al Domnului Ieșua să strălucească prin Tora.» Prin acest articol, autorul nu a vrut deloc să spună că credincioșii în Ieșua ar trebui obligatoriu să respecte legile vechi-testamentare, ci că, deși este de dorit să fie o unitate în toate privințele, aceste aspecte doctrinare țin de opțiunile proprii ale fiecărei persoane în parte.

În același timp, Ben-Meir a mai scris și despre pericolele unei atitudini necriti-

ce față de tradiții. Într-un articol cu titlul «Fundamentul credinței noastre», semnat de «un credincios evreu» și publicat în cea de-a zecea ediție a revistei *Tal* (octombrie 1964), el scrie că doar Sfânta Scriptură – deci și Tanah (Vechiul Testament) și Noul Testament – ar trebui să slujească drept fundament al credinței și al vieții de toate zilele pentru credincioșii evrei în Ieșua. În legătură cu subiectul delicat al tradițiilor, autorul a făcut următoarea afirmație: «Tradițiile reprezintă un mare pericol, mai ales pentru cei care cred că proveniența acestora este exclusivă din Tanah. Opiniile tradiționale pot influența modul nostru de gândire și pot lua locul cuvântului scris în Tanah, mai ales în ceea ce privește formarea principiilor de credință. Fiecare dintre noi devine astfel o victimă a acestui tip de spălare a creierului, care este provocat de tradițiile transmise de generații prin familie sau societate, motiv pentru care tindem să vedem în Tanah doctrine și puncte de vedere ca-

re în realitate nu există. Apare astfel o tendință de a atribui Vechiului Testament reguli care, de fapt, provin din inima omească. Facem acest lucru conștient sau inconștient, chiar înainte de a verifica doctrinele respective cu afirmațiile clare ale Tanahului.»

Ben-Meir însuși și-a formulat convingerile despre tradițiile «religioase» în felul următor: «Toate părerile dumneavoastră și pozițiile halahice (rabinice, n.red.) trebuie să treacă testul adevărului biblic.» Este interesant că recent au fost publicate din nou două articole apărute mai demult în revista *Tal* într-o carte redactată în limba engleză, articole scrise pe baza schițelor autobiografice ale lui Ben-Meir, schițe strânse în culegerea cu titlul *From Jerusalem to Jerusalem* (Din Ierusalim la Ierusalim, n.trad.). Aceste memorii ale lui Moșe Immanuel Ben-Meir au fost publicate în luna ianuarie a anului 2007 de către Departamentul de studiere a Bibliei «Netivyah», din Ierusalim. ■

INFORMAȚII DE CULISE DIN ISRAEL

■ **MINISTRUL ISRAELIAN DE EXTERNE PRINTRE CELE MAI INFLUENTE 100 DE PERSOANE ALE LUMII**

Femeie israeliană în topul personalităților lumii

Revista Time publică anual o listă care îi cuprinde pe cei mai influenți 100 de oameni din lume. Printre aceștia, în acest an se regăsește și Țipi Livni, ministrul israelian de externe.

Pe listă pot fi găsite persoane care contribuie din plin la derularea evenimentelor la nivel mondial, cum ar fi de exemplu papa Benedict al XVI-lea, guvernatorul Californiei – Arnold Schwarzenegger, primarul New York-ului – Michael Bloomberg, ministrul american de externe – Condoleezza Rice

și cancelara federală germană – Angela Merkel. Într-o poziție de frunte apare și ministrul de externe al Israelului – Țipi Livni, care este membră a partidului de guvernământ «Kadima» (Înainte, n.trad.) și care ocupă această funcție începând cu luna ianuarie a anului 2006.

Țipi Livni a fost încadrată într-un grup de 21 de persoane – «lideri și revoluționari» – grup din care fac parte regele iordanian Abdullah al II-lea și cel ca-

re deține autoritatea supremă în Iran, aiatolahul Chamenei.

Livni s-a născut în anul 1958. Este căsătorită și are doi copii. În armată a servit ca locotenent, iar după aceea a activat în Mossad. În plus, are o experiență de mai mulți ani ca avocată în drept public și comercial.

Locul ocupat de Livni în această listă a fost comentat astfel de Condoleezza Rice: «Perseverența și rezistența ei, chiar și în situațiile cele mai dificile, provin din tăria sa de caracter. Este o personalitate care va apărea întotdeauna în prim plan.» Conform opiniei exprimate de Rice, ministrul de externe israelian are capacitatea de a trece peste cele mai dificile probleme. Este într-un totuși justificată poziția lui Livni, care, după Golda Meir,

este cea de-a doua femeie care conduce politica externă a statului Israel. În țară, ea este apreciată în special pentru gândirea deschisă și analitică, modul limpede și concis de a se exprima și capacitatea de a reacționa ironic, spontan, fără a aduce însă insulte. AN

Comentariu: Evreii au făcut întotdeauna parte dintre cele mai influente persoane din lume. Mulți oameni renumiți din istoria mondială au fost evrei sau cel puțin au avut origine evreiască. Lucrurile au stat așa încă din vremurile biblice. Să ne gândim în acest sens numai la Iosif și la Daniel, care au ocupat funcții înalte în Egipt, respectiv în Imperiul Persan. Persoana cu cea mai mare influență din toate timpurile până astăzi și pentru totdeauna rămâne însă Isus Cristos. Acest evreu a adus întregii lumi mântuirea. Cine crede în El are viața veșnică. CM ■

Livni este căsătorită și are doi copii.